Poniedziałek 25. 05.2020r.

1. Zabawa dydaktyczna
   Dziecko zakłada na lewą rękę gumkę frotkę lub wstążeczkę
   - ✓ przywitanie lewej ręki z prawym kolanem
   - ✓ przywitanie prawej ręki z lewym kolanem
   - ✓ przywitanie lewej ręki z prawym uchem
   - ✓ przywitanie prawej ręki z lewym uchem– przywitanie palców ręki lewej z palcami ręki prawej przed sobą oraz nad głową bez kontroli wzroku.

2. Swobodne wypowiedzi dziecka na temat obrazka przedstawiającego wiosenną łąkę. dz. 6-letnie odczytywanie napisów. Dz. 5- letnie wysłuchiwanie i nazywanie pierwszej i ostatniej głoski w wyrazach.

Mak , rumianek, trawa.

Motyl, kret, ptak, biedronka, osa.

3. Temat: Barwa ochronna na majowej łące - rozwijanie mowy , zapoznanie z mieszkańcami żyjącymi na łące oraz z rosnącymi tam roślinami . Doskonalenie sprawności manualnej i percepcji słuchowej. Dostrzeganie piękna majowej pogody
   - ✓ Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej – Zaremby pt. Zabawa w chowanego."

     Za lasem płynie strumyk, za strumykiem rozpościera się łąka, na łące rosną zielona trawa i stokrotki o biało – żółtych kwiatach. I jeszcze wiele innych kolorowych kwiatów i zielonych roślin. Pewnego dnia biedronka, żabka, konik polny i motyl cytrynek bawili się na łące w chowanego. - Jeden, dwa, trzy... - mała biedroneczka odliczyła do dziesięciu i rozejrzała się dookoła... - Zaraz was znajdę – zawołała pewna siebie. Po chwili wykrzyknęła radośnie: - Widzę cię żabko, siedzisz pod liściem mlecza! Biedronka sfrunęła na liść i zajrzała pod spód. Coś takiego! Żabki tam nie było. Wszędzie tylko zielone źdźbła trawy i liście roślin łąkowych, tak samo zielone jak żabka. „To

nie ten liść" – pomyślał i przeniosła się na sąsiedni, a potem na kolejny. O! Coś zielonego mignęło jej przed oczami! Biedronka rozpostarła małe skrzydełka. - Mam cię, koniku polny! Siedzisz między koniczynkami! Widzę cię, zaraz będziesz zaklepany – ucieszyła się z odkrycia. - I hop! – biedroneczka usiadła na listku koniczyny. „Znowu nic?" – nie mogła się nadziwić, że pośród zieleni nie ma nawet śladu konika polnego. - Zdawało mi się – westchnęła, jednak już po chwili uśmiechnęła się szeroko. „Cytrynka na pewno znajdę. Jest większy od konika polnego i ruchliwszy od żabki" – pomyślała. Wzbiła się w górę, żeby objąć wzrokiem całą łąkę. Żółty kolor przyciągnął jej uwagę. - Jest! Widzę cię, motylku! Już po chwili siedziała na płatku stokrotki. Jednak to był tylko kwiat, a dookoła - tysiące podobnych. Czy któryś z nich był motylem cytrynkiem? Z pewnością nie. - Żabka, konik polny i motylek poszli sobie, a mnie zostawili – powiedziała rozczarowana biedronka. Zrobiło jej się bardzo przykro, że przyjaciele tak z nią postąpili. - Mylisz się biedroneczko – odezwał się mądry ślimak. – Twoi przyjaciele wciąż są na łące. Trudno znaleźć zieloną żabkę i zielonego konika polnego pośród zielonej trawy. Niełatwo też wypatrzeć żółtego motylka, gdy łąka żółci się od kwiatów. Tak jednak powinno być. Barwa chroni twoich przyjaciół przed niebezpieczeństwem, Ci, którzy na nich polują mają wielki kłopot z odróżnieniem motylka os kwiatka albo konika czy żabki od zielonych liści. - To prawda – z zieleni wyskoczyli roześmiani przyjaciele biedronki: konik polny i żabka. - Najprawdziwsza prawda – powiedział motylek cytrynek i wyfrunął z kępy żółtych jaskrów. – Nie przejmuj się biedroneczko, że nas nie znalazłaś. Teraz ja będę szukał. Żabka i konik polny też. Biedronka ucieszyła się z takiej zamiany. Ale gdzie znaleźć kryjówkę? Dookoła tyle zieleni. Czerwona biedronka w czarne kropki będzie widoczna z daleka. Szczęśliwie brzegiem rzeki szła uśmiechnięta od ucha do ucha Ada. Usiadła na skraju łąki, żeby odpocząć. Miała na sonie czerwone spodenki w czarne kropeczki. Biedroneczka aż wstrzymała oddech z zachwytu. – Lecę – powiedziała sobie. Skrzydełka, choć małe, poniosły ją na skraj łąki. Usiadła

leciutko na pięknych spodniach dziewczynki i … znikła. A może wciąż tam siedzi, jak myślisz?

✓ Rozmowa w oparciu o wysłuchany tekst oraz zamieszczone poniżej ilustracje.

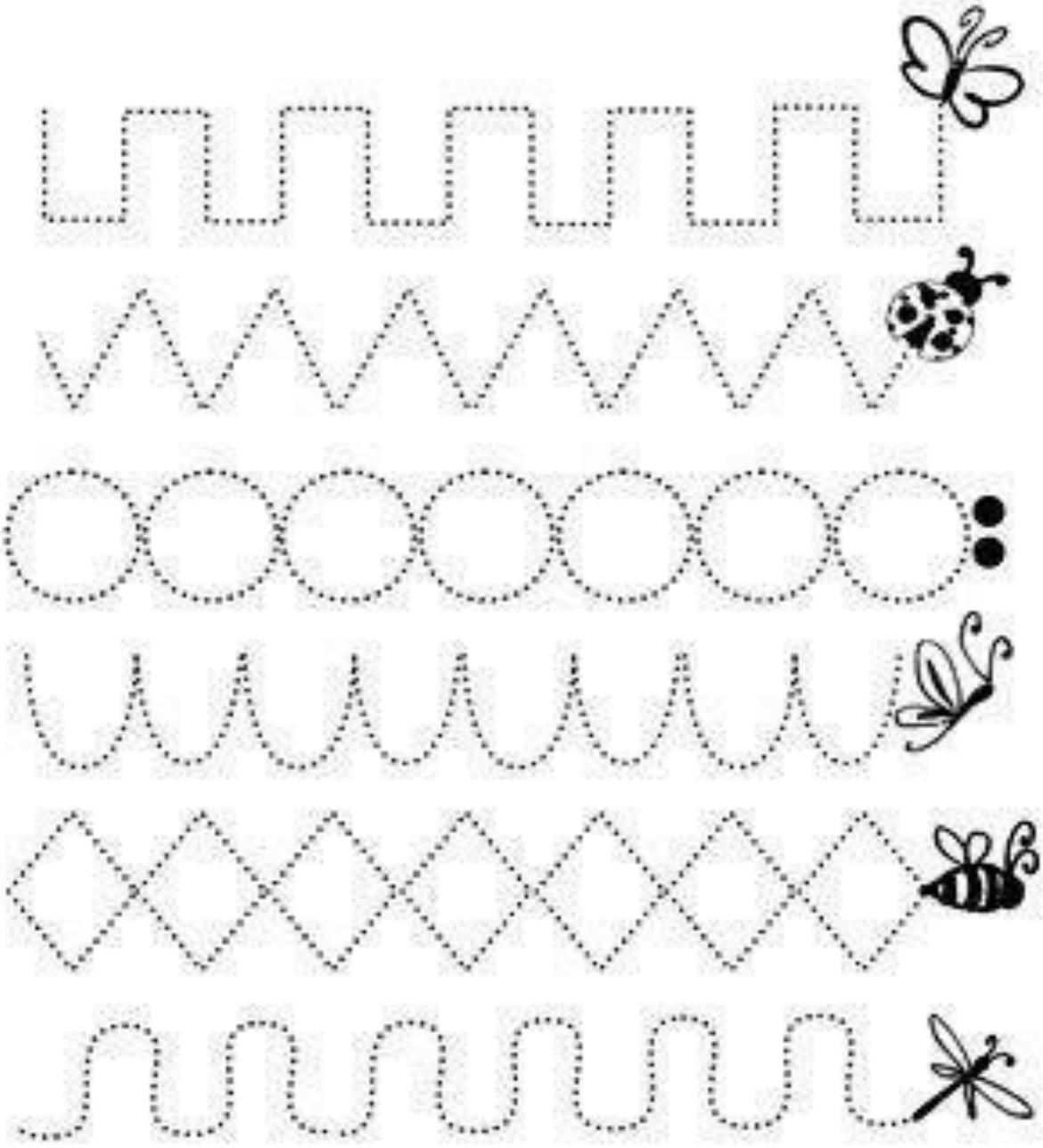

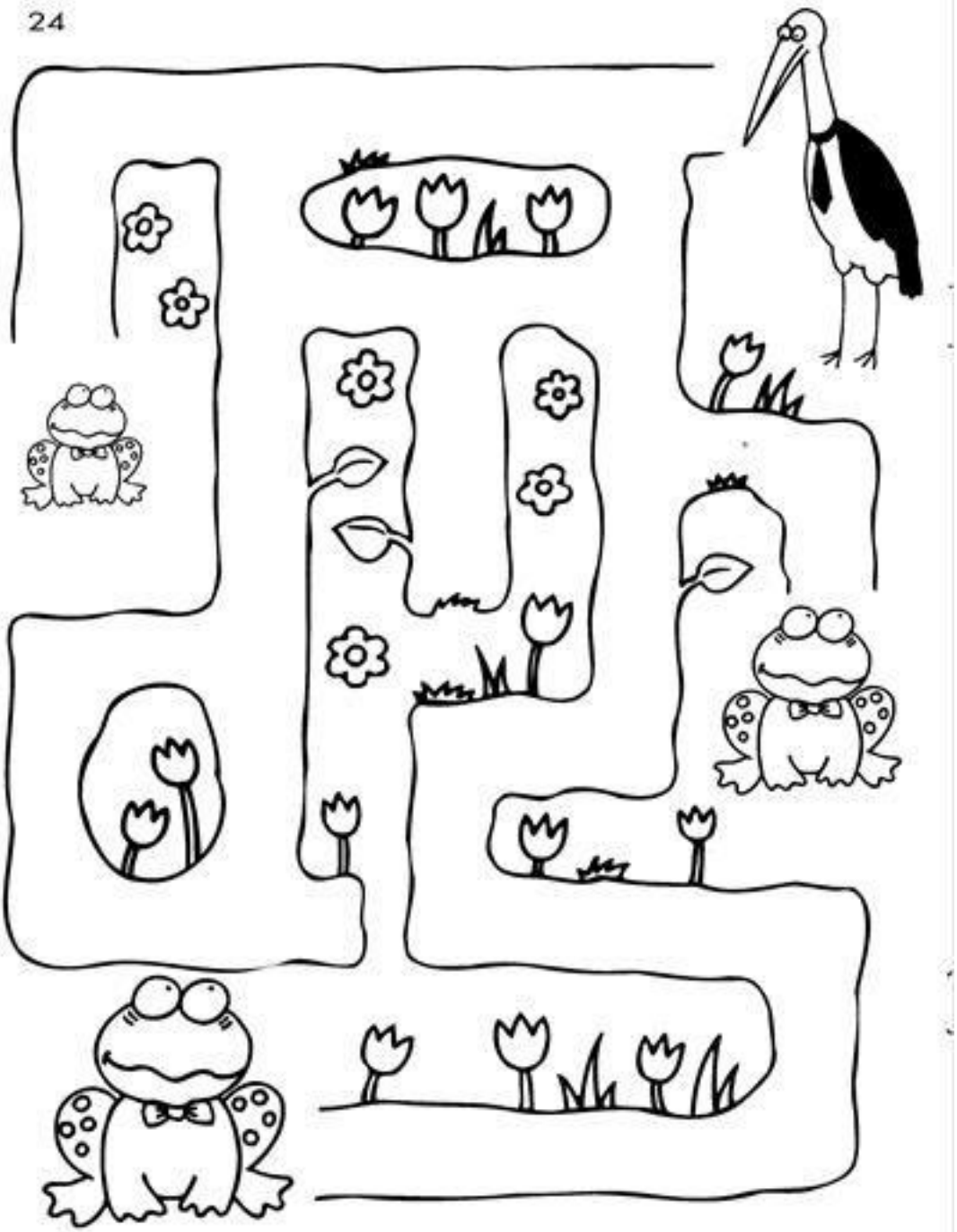
✓ Wykonaj prace grafomotoryczne zamieszczone poniżej.

Name: _____

Trace the Pattern

Copyright www.myteachingstation.com

Pokoloruj drogę, po której bocian dojdzie do największej żabki.

- ✓ Oglądanie filmu „Zagadki łąki”
  https://www.youtube.com/watch?v=ele_iAcpQJg
- ✓ Opowieść muzyczno – ruchowa „ Wiosenna łąka”. Proszę aby dziecko miało na plecach kocyk pod który może się schować. Rodzic czyta i pokazuje gesty do wykonania przez dziecko.
  Teraz zamienimy się w ślimaki. Ślimaki mieszkają na łące. Rano , gdy słońce jeszcze spało, spały także w swoich muszelkach ślimaki. Wschodzi słońce, ciepłe promienie ogrzewają mieszkania ślimaków i je budzą. Ślimaki wystawiają swoje różki, to są ich oczy /dz. wznosi do góry ramiona ze ściśniętymi pięściami i obracają nimi w różne strony /. Ślimaki są głodne wyruszają w poszukiwaniu soczystej trawy /dz. wolno porusza się w różnych kierunkach /. Ślimaki jedzą młode źdźbła trawy / skłony i wyprost tułowia /. Zbliża się niebezpieczeństwo, nadchodzi bocian, ślimaki chowają się w swoich skorupkach /dz. nakrywa się kocykiem/. Bocian odleciał, ślimaki idą dalej poszukując młodej zielonej trawy /dziecko wychyla głowę i powoli pełza po podłodze/. Nadszedł wieczór. Ślimaki zasypiają w swoich muszelkach /dzieci zwijają się w kłębek /..

4. Wiosenna łąka – praca plastyczna. Umożliwianie dziecku ekspresji spostrzeżeń, przeżyć, uczuć w różnych formach działalności z zastosowaniem niewerbalnych środków wyrazu.
   Pomoce: kartka A4, farby, jednorazowy widelec, rolka po papierze, kle j itp.

